

Tot va començar, una nit d'estiu, tot en calma a casa d'en Frederic, un home d'uns 45 anys, de poca alçada, amb ulleres de cul de got, tot prim i escarransit, assegut a la seva butaca com cada nit abans d'anar-se'n a dormir, llegint el seu llibre favorit.

El dia d'avui no ha sigut gaire productiu, treballa en una petita carnisseria a l'altra punta de la ciutat, un petit comerç heretat dels seus pares, on realment passen els dies sense pena ni gloria, una vida molt tranquil·la, on la única acció es tallar un troç de carn per la padrina que vol fer estofat calentet un dia de fred.

En Frederic, un cop va acabar de llegir el seu llibre, va dirigir-se al seu plàcid i suau llit, per tal de descansar i llevar-se amb energies per poder començar la jornada amb ganes i actitud, per que lo que era feina feixuga res de res..., però aquella nit va començar a fer voltes i voltes al llit, alguna cosa li estava passant, sentia com un fort soroll li pertorbava la son.

Al dia següent, es va llevar com cada dia, seguint el ritual de sempre, però notava, que alguna cosa no anava bé, no li va donar importància, durant tota la jornada estava intranquil a la feina, fins a tal punt que es va tallar amb un dels ganivets amb els quals tenia certa destresa, cosa que no li va passar mai amb tants anys.

Ràpidament es va posar un drap per no esquitxar tot el taulell i es va fer-se les cures pertinents, va acabar la jornada, tan aburrida com sempre, però amb aquell neguit encara rodant-li pel cap.

En arribar a casa, es va treure el drap per veure com tenia el tall, tal va ser la sorpresa que, ja no hi era! Cosa que li va estranyar encara més, amb lo tranquil·la que era la seva vida i de cop i volta li comencen a ocórrer coses estranyes.

Agafa el mòbil sense pensar-s'ho, tremolant-li les mans, tecleja "curar ràpidament una ferida", com fem tots quan volem informar-nos ràpidament – vaig a consultar-lo al "Doctor google" que tot ho sap-, però entre els resultat, que hi havia de tot, dels que t'enviaven al metge de capçalera, fins els que et deien que erets un superheroi, va trobar un llibre misteriós el qual podia trobar-lo a la biblioteca de la ciutat, va decidir anar a buscar-lo.

En arribar, va veure una dona de certa edat, uns 70 anys, amb el rostre tot caigut pel pas del temps i una veu molt suau i baixeta va dir – en que et puc ajudar jove?-, li vaig demanar pel llibre i hem va dir que el podria trovar al fons del tot, en un racó oblidat on gairebé ningú s'hi atansaria, on els llibres pesen més per la pols acumulada.

Se'l va endu a casa, es va acomodar a la seva butaca , va obrir-lo i...dintre el que va trovar de poc el va ajudar, perquè estava tot en blanc, no ho entenia, tan va ser el cançanci acumulat per la preocupació i el fet de no poder dormir que se li va caure de les mans.

Continuaven els sorolls, mal de cap i preocupacions que es va llevar de cop, marejat, com si d'un mal son es tractes, va mirar cap a terra, adonant-se que ara si que estava escrit el llibre, podia veure el que estava escrit, tot ple de notes, formules i dibuixos estrafolaris com si es tractes d'encanteris o malediccions.

Cada vegada coses mes estranyes, pero aquesta vegada amb mes força, va anar cap al el mirall i veia com juntament amb la suor, els ulls es començaven a fer grans, el color de la pell es tornava mes fosc, s'estava transformant en un ser horrible! Va perdre el coneixement, en aixecar-se aquella bestia en que es va convertir va sortir per la finestra, tenia molta gana.

A l'endemà es va trovar a la feina, sense roba, pero tot ple de sang i trossos de carn humana pel terra.

Ràpidament va desfer-se de les restes que quedaven suposadament d'esser humà, triturat-les i emmagatzemar-les en fred per que ningú podes relacionar-lo amb allò. No entenia el que li había passat, no tenia ningú de confiança a qui dir-li, ja que el tractarien de boig, segons el llibre l'única solució era mossegar-li amb algú i aquest rebria la maledicció a la qual ell no sap com li va arribar a pasar.

Llavors va començar la jornada com si no hagués passat res a la carnisseria, buscant una possible víctima a la qual poder mossegar i així desfer-se d'aquella desgracia, no trobava la persona adequada, els remordiments estaven a flor de pell, si li passava aquella carrega a algú no podria viure tranquil, però ell tampoc podia amb allò.

Passaven els dies cada nit sortia en busca de menjar, ell no ho suportava més, fins que un dia, va entrar per la porta un home gran, cregut, mal educat, un indesitjable vamos, el qual va demanar que li servis de mala manera un parell de les seves millors a hamburgueses, va aprofitar per llençar-se a sobre d'aquell home amb tal desesperació que l'home va clavar-li un cop de puny que el va deixar estès a terra, ràpidament l'home va sortir corrents amb la bosa de carn a la mà i va desaparèixer.

En Frederic es va despertar al dia següent, però notava que algo ja no passava, ja no sentia aquells sorolls horrorosos, ni mal estar, es trobava bé. No ho entenia, però mentre no li continués aquella desgracia ell estava content, se sentia alleujat, ja no tenia que sortir a menjar cada nit i va continuar la seva vida normal.

A la setmana següent va obrir un dels congeladors que tenia i li faltava la carn picada feta amb les restes humanes que havia amagat, era la carn que va vendre a aquell carallot cregut, la maledicció va desaparèixer gràcies allò, va interpretar malament el llibre no era solsament mossegar sino el contacte amb el fluid de la boca, el qual va passar a la carn que va triturar per fer les hamburgueses.